

พฤติกรรมกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม¹

Graphic Novel Reading Behavior of Chulalongkorn University
Demonstration Elementary School Students

ปภัสรา สามารต²

Papassara Samart

พิมพ์ร่ำไพ เปรมสมิท³

Pimrumpai Premsmit

¹ บทความจากวิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจาก “ทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์สำหรับนิสิต” บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: Article from Master's thesis in Library and Information Science, Chulalongkorn University in academic year 2017, financially supported by CU.Graduate School Thesis Grant, Graduate School, Chulalongkorn University

² นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: Master's degree student in Library and Information Science, Chulalongkorn University, E-mail: ps_papassara@hotmail.com

³ ประ.ด., ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: Ph.D., Assistant Professor, Department of Library Science, Faculty of Arts, Chulalongkorn University, E-mail: pimrumpai.p@chula.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในด้านเหตุผลที่อ่าน วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน ภาษา เนื้อหา ประเภทของนิยายภาพที่อ่าน สถานที่ และเวลาที่อ่าน ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในปีการศึกษา 2559 ที่อ่านนิยายภาพ โดยใช้การสุ่มแบบโควตา จำนวนรวม 60 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ส่วนใหญ่อ่านนิยายภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ เรื่อง “สารานุกรมความรู้วิทยาศาสตร์ ชุด Why?” มากที่สุด มีเนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี นิยายภาพที่อ่านเป็นภาษาไทย อ่านนิยายภาพเพราะมีเนื้อหาที่น่าสนใจ วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน คือ การซื้อและการยืมจากห้องสมุดโรงเรียน สถานที่อ่าน คือ ที่บ้านและห้องสมุดโรงเรียน เวลาที่อ่านนิยายภาพ คือ ในวันที่เรียนช่วงพักกลางวัน และใช้ระยะเวลาในการอ่าน 6 - 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

Abstract

The study aimed at studying behavior of graphic novel reading of Chulalongkorn University Demonstration Elementary School students, in terms of, reason to read, acquiring methods, language, contents, type of books, place and time of reading. This study was a survey research, using semi-structured interview. The data were collected from 60 Chulalongkorn University Demonstration Elementary School's students. The finding indicated that most students read science fiction series and the most read title is “Why? (Science Encyclopedia for Children)”. Most students read graphic novels in science, mathematics and technology, and those in Thai language. Most of them indicated that they read because of content interesting. Most students bought books from the bookstore and borrowed from the school library. The majority of students read during lunch break at the school and read 6 - 10 hours/week.

คำสำคัญ: นิยายภาพ พฤติกรรมการอ่าน นักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

Keywords: Graphic novel, Reading behavior, Elementary student,
Chulalongkorn University Demonstration Elementary School

บทนำ

การอ่านเป็นกระบวนการค้นหาความหมายจากสื่อในการตีความและจับใจความสำคัญ เพื่อการพัฒนา การเรียนรู้ เข้าใจทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคม การอ่านเป็นการใช้ศักยภาพของสมองเพื่อรับรู้ แปลความหมายและเข้าใจปรากฏการณ์ ข้อมูลข่าวสาร เรื่องราว ประสบการณ์ ความคิดความรู้สึกและจินตนาการตลอดจนสาระอื่น ๆ ทั้งการอ่านในลักษณะการอ่านออกเสียง หรือการอ่านในใจเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญมากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ใช้แสวงหาความรู้ต่าง ๆ เพื่อความบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจ ยิ่งมีทักษะในการอ่านที่ดีก็สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้ดียิ่งขึ้น โดยการเรียนรู้เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต้องฝึกฝนหรือพัฒนาระดับความสามารถให้เพิ่มขึ้นอยู่เสมอ

เพื่อสามารถวิเคราะห์และเลือกสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Maenmat Chawalit, 1996, p. 232; Srisuda Chariyaku, 2001, p. 5; Sujarit Pienchop & Saijai Insumpun, 1995, p. 136)

การอ่านมีความสำคัญโดยเฉพาะสำหรับวัยเด็ก เนื่องจากกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน กระตุ้นความสนใจในการอ่าน เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการอ่าน ทำให้เกิดนิสัยรักการอ่านและทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน อันเป็นพฤติกรรมการอ่านต่อไป (Chaweewan Khuhapinant, 2002, p. 93; Maenmat Chawalit, 2003, p. 77) ภาครัฐและเอกชน จึงได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านขึ้น เช่น กรมวิชาการได้จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านเพื่อให้นักกลุ่มเป้าหมายเกิดความสนใจในการอ่าน เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการอ่าน เกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน พยายามพัฒนาการอ่านของตนถึงระดับการอ่านเป็นและอ่านจนเป็นนิสัย ซึ่งมีลักษณะสำคัญ คือ ความเข้าใจให้เกิดความอยากอ่านหนังสือ จูงใจให้เกิดความพยายามที่จะอ่านให้แตกฉาน เพื่อจะได้รู้เรื่องราวอันน่ารู้ น่าสนุก กระตุ้น แนะนำ ให้อยากรู้ อยากเห็น เรื่องราวต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหนังสือมากมายหลากหลาย ให้อ่านและรู้สึกซึ่ง เปิดความคิดให้กว้าง เมื่ออ่านเรื่องหนึ่งแล้วก็อยากอ่านอีกเรื่องหนึ่งต่อไป มีความรู้สึกว่าการอ่านเป็นกิจกรรมประจำวันที่จะขาดเสียมิได้สร้างบรรยากาศการอ่านขึ้นในบ้าน ในโรงเรียน และในสังคม ไม่ว่าจะเป็นการอ่านจากหนังสือ เอกสาร หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Department of Education, 2003; Maenmat Chawalit, 2003, pp. 16-17) ในปี 2556 กรุงเทพมหานคร เมืองหลวงประเทศไทยได้รับเลือกให้เป็นเมืองหนังสือโลกจากยูเนสโก เพื่อรณรงค์ให้เกิดการรักการอ่าน และเห็นความสำคัญของการอ่าน โดยมี 9 พันธกิจสำคัญ ("9 missions," 2016) คือ 1) การจัดตั้งหอสมุดเมือง (City Library) พิพิธภัณฑ์ประวัติหนังสือไทย (Thai Literary Museum) และศูนย์วิจัยหนังสือและการอ่าน 2) จัดตั้งพิพิธภัณฑ์การ์ตูนไทย เพื่อส่งเสริมจินตนาการสร้างสรรค์ความคิดนอกกรอบให้แก่คนทุกเพศทุกวัย 3) กิจกรรมวัฒนธรรมการอ่านสร้างวัฒนธรรมความคิด 4) กิจกรรมส่งเสริมการอ่านหนังสือในเด็กและเยาวชน 5) กิจกรรมหนังสือวิทยาศาสตร์เพื่อความคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์ 6) ตามหาวรรณกรรมสำหรับคนกรุงเทพฯ เพื่อสร้างสรรค์ จรรโลงใจ สร้างแรงบันดาลใจในการดำรงชีวิต 7) สนับสนุนการอ่านหนังสือพัฒนาจิตใจเพื่อพัฒนาความคิดยกระดับจิตใจ สร้างสังคมไทยสันติสุข 8) ผนึกกำลังเครือข่ายเดินหน้า เตรียมความพร้อมขับเคลื่อนกิจกรรมต่อเนื่องไปไม่หยุดนิ่ง เพื่อสร้างรากฐานวัฒนธรรมการอ่านในสังคมไทยให้เข้มแข็งและยั่งยืน และ 9) กิจกรรมพื้นฐานอื่น ๆ อาทิ งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ งานแสดงหนังสือนานาชาติ

การส่งเสริมการอ่านมักจะเน้นในกลุ่มเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะในช่วงวัย 10 - 12 ปี หรืออยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เพราะเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมสำหรับการสนับสนุนให้รักการอ่าน (Chaweewan Khuhapinant, 1999, p. 47) เนื่องจากการอ่านจะช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ส่งเสริมการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย ความคิด อารมณ์ เพิ่มพูนทักษะความรู้ ช่วยเสริมสร้างทักษะในการใช้ภาษา ทั้งการพูด ฟัง อ่าน เขียน และในช่วงวัยเด็กและเยาวชนนี้เองมีความสนใจเฉพาะ สามารถเลือกสิ่งที่สนใจอ่านได้ด้วยตนเอง และมีความสนใจอ่านเรื่องที่เป็นจริงมากขึ้น เด็กผู้ชายจะสนใจเรื่องวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ การผจญภัย การต่อสู้ เรื่องที่มีจินตนาการ การทดลองต่าง ๆ ประวัติศาสตร์ เรื่องลึกลับ ส่วนเด็กผู้หญิงจะชอบเรื่องครอบครัว เลื่อนฟ้าการแต่งกาย โรงเรียน เรื่องความรัก เรื่องเกี่ยวกับอาชีพ และเริ่มสนใจนวนิยายรัก เช่น นิทานสอนศีลธรรม นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล บทละคร หนังสือการ์ตูน หนังสือพิมพ์ สารคดีท่องเที่ยวสั้น ๆ เป็นต้น (Maliwan Sritaveewat, 2008; Supanee Varatorn & Chontichaa Suthinirunkul, 2006, p. 19)

จากการสำรวจการอ่านหนังสือของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2558 พบว่า กลุ่มวัยเด็กอายุ 6 - 14 ปี มีอัตราการอ่านร้อยละ 90.7 และร้อยละ 62.2 อ่านหนังสือประเภทนวนิยาย/การ์ตูน/นิยายภาพหนังสืออ่านเล่นต่าง ๆ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2559) จากสถิติการสำรวจการอ่านทำให้เห็นว่ากลุ่มเด็กและเยาวชนชื่นชอบการอ่านหนังสือที่มีภาพประกอบมากกว่าตัวอักษรอย่างเดียว ได้แก่ การ์ตูน (Cartoon) และนิยายภาพ (Graphic novels)

นิยายภาพ เป็นรูปแบบหนึ่งของการ์ตูน (Haynes, 2009, p. 10; The Ohio State University, 2017) ซึ่งมีความซับซ้อนของการเล่าเรื่อง (Storyline) เป็นการเล่าเรื่องขนาดยาว อยู่ในรูปเล่มหนังสือ ตัวอักษรน้อย สื่อความโดยใช้ภาพเป็นสำคัญ และมีเนื้อหาเกี่ยวกับด้านใดก็ได้ เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านประวัติศาสตร์ เป็นต้น (Chomnnaad Boonaree, 2002, p. 124; Haynes, 2009, pp. 31-43; Kan, 2003, pp. 14-19; Lavin, 1998, pp. 31-43) โดยมีลักษณะสำคัญ คือ (Chomnnaad Boonaree, 2002, pp. 123-126)

1. นิยายภาพเป็นการเล่าเรื่องขนาดยาวหลายหน้า ในรูปเล่มหนังสือ
2. มีความสมจริงของภาพ มีการแสดงท่าทาง (Action) หรือมุมมองที่น่าสนใจ มากกว่าให้ตัวละครพูดโต้ตอบกันไปมา
3. การเดินเรื่องในนิยายภาพจะเน้นบรรยายสถานการณ์หรือความคิดของตัวละครด้วยตัวอักษร
4. นิยายภาพมีการลำดับเรื่องราว และการตัดต่อเช่นเดียวกับภาพยนตร์จึงมีการนำนิยายภาพไปทำเป็นภาพยนตร์ เช่น เรื่อง Persepolis และ Watchmen หรือนำภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงไปทำเป็นนิยายภาพ เช่น เรื่อง ต้มยำกุ้ง สุริโยทัย Twilight ทั้งสามภาค (New Moon, Eclipse and Breaking Dawn) เจ้าชายน้อย เป็นต้น
5. นิยายภาพไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องซ้ำกัน แม้ว่าจะมีคำว่า นิยาย หรือ นวนิยาย แต่นิยายภาพ อาจเป็นได้ทั้ง นวนิยาย เรื่องสั้น หรือสารคดี โดยนิยายภาพจะมีความเป็นละคร (Drama) มีมุข (Gag) ที่สนุกหรือตลกสอดแทรกบ้าง แต่มีแก่นเรื่องหรือเนื้อหาสาระที่ต้องการนำเสนอที่ชัดเจน นิยายภาพบางเรื่องดัดแปลงจากวรรณกรรม เช่น นวนิยายเรื่อง Buddha ของ Deepak Chopra เป็นต้น นิยายภาพจำนวนมากเป็นสารคดี คือ เขียนจากเรื่องจริง เช่น Maus, Persepolis เป็นต้น ซึ่งทั้ง 2 เรื่องนี้ต่างก็เขียนจากเรื่องจริงของผู้คนในประเทศที่เกิดความไม่สงบทางการเมือง บางเรื่องเป็นประวัติบุคคล เช่น Malcolm X: A Graphic Biography เป็นต้น หรือเหตุการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นจริง เช่น เรื่อง A.D.: New Orleans After the Deluge เป็นต้น

ในประเทศไทยทั้งภาครัฐและเอกชนมีการผลิตและเผยแพร่ นิยายภาพ แบ่งตามเนื้อหาได้ 7 ประเภท ได้แก่ 1) นิยายภาพประเภทตลกขบขัน (Comedy) เช่น เรื่อง มะหมา 4 ขาครึ่ง ชุดเรื่องน้ำรู้ โหด มัน ฮา 2) นิยายภาพประเภทจินตนิมิตหรือแฟนตาซี (Fantasy) เช่น เรื่อง ไซอิ๋ว ฉบับนิยายภาพ 3) นิยายภาพประเภทนิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction) เช่น เรื่อง เมโสโปเตเมีย : ชุด ล่าขุมทรัพย์สุดขอบฟ้า เรื่อง สุริโยทัย ฉบับนิยายภาพ 4) นิยายภาพประเภทสยองขวัญ (Horror) เช่น เรื่อง บุกลูกที่สยองโลก เรื่องผี ๆ รอบโลก 5) นิยายภาพประเภทเรื่องลึกลับ (Mystery) หรืออาชญากรรม เช่น เรื่อง การิน จูเนียร์ ไซคดีความรู้โลกเร้นลับ 6) นิยายภาพประเภทนวนิยายสมจริง (Realistic Fiction) เช่น เรื่อง อุดมสุข เรื่อง นักบินเส้นทางทำฝัน ของนิยายภาพชุด กบนอกกะลา และ 7) นิยายภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science fiction) เช่น เรื่อง ลิงประดิษฐ์: ชุด Why? เรื่อง ภาควิชาจักรยะวิทย์ เคมี เป็นต้น (Crawford & Weiner, 2010, pp. 26-28; Fletcher-Spear, Kristin, & Merideth, 2005, pp. 37-44) นอกจากนี้ ยังมีนิยายภาพเชิงวิชาการ เช่น เรื่อง “ตามรอยพ่อ” จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติอัญเชิญพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแกนในการเขียนนิยายภาพ เรื่อง “การกักเซาะชายฝั่ง” โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งร่วมกับธนาคารโลกและบริษัทสยามอินเตอร์มัลติมีเดีย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมแก่เยาวชน และเรื่อง “รู้เก็บ รู้ใช้” โครงการประกวดการ์ตูนนิยายภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งจัดขึ้นเพื่อถ่ายทอดแนวคิดเรื่องการออมผ่านวรรณกรรมรูปแบบหนังสือการ์ตูนนิยายภาพ โดยจัดพิมพ์เผยแพร่เพื่อส่งเสริมการออมและการวางแผนการเงินที่ดีแก่เยาวชน (Chomnnaad Boonaree, 2002, p. 134)

นอกจากนี้ยังมีการจัดทำนิยายภาพเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนของเกือบทุกระดับชั้น ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เข้าใจได้ง่ายมาก

ยิ่งขึ้น เนื่องจากนิยายภาพ 1) ช่วยสร้างความสนใจและดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน และเกิดการเรียนรู้ได้ดีเพราะมีภาพประกอบ ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรม เป็นรูปธรรมที่น่าสนใจ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำในเนื้อหาบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และมีความต้องการที่จะศึกษาเพิ่มขึ้น 3) ช่วยส่งเสริมให้เกิดนิสัยรักการอ่านหนังสือ ทั้งเด็กและบุคคลทั่วไป ซึ่งก่อให้เกิดความรู้ในด้านอื่น ๆ ต่อไป 4) ช่วยทำให้เกิดความคิด จินตนาการที่ดีและเกิดความคิดสร้างสรรค์ 5) ช่วยสร้างความสนใจให้ติดตามและเกิดการเรียนรู้ที่ดี ช่วยผ่อนคลายอารมณ์เครียด ช่วยให้เกิดความสนุกสนาน และ 6) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดี โดยใช้รูปภาพ/การ์ตูนที่มีลักษณะเด่น ๆ และนิยายภาพที่น่ามาสร้างเป็นสื่อการเรียนการสอนนั้นยังมีส่วนต่อการเกิดความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ช่วยให้เกิดสุขภาพทางปัญญา ซึ่งหมายถึง ความรู้ทั่ว รู้เท่าทัน และความเข้าใจอย่างแยกได้ มีความรู้ในความจริงตามธรรมชาติ ความรู้ในทางวิชาชีพ ความรู้และสำนึกที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมโดยไม่ก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น ความรู้ในตัวเอง และยังครอบคลุมถึงความคิดความเชื่อ และความคิดเห็นที่ก่อประโยชน์เกื้อกูล (Sakda Wimonchan, 2006, p. 12)

จากประโยชน์และสาเหตุข้างต้นทำให้นิยายภาพกลายเป็นสารสนเทศที่สำคัญ เด็กและเยาวชนให้ความสนใจ ส่งผลต่อห้องสมุดโรงเรียนที่จะสามารถนำนิยายภาพมาให้บริการภายในห้องสมุดโรงเรียน ให้เป็นไปตามหน้าที่ของห้องสมุดโรงเรียน โดยการส่งเสริมการเรียนรู้ การสอน ทั้งการรวบรวมหนังสือและสื่อความรู้อื่น ๆ ตามรายวิชาต่าง ๆ แนะนำสั่งสอนการใช้ห้องสมุดแก่นักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน แนะนำให้รู้จักหนังสือที่ควรอ่าน ให้รู้จักวิธีศึกษาค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง ให้รู้จักรัก ถนอมหนังสือ เคารพสิทธิของผู้อื่นในการใช้ห้องสมุด และยืมหนังสือ ซึ่งเป็นสมบัติของทุกคน ร่วมมือกับครูอาจารย์ในการจัดชั่วโมงสอนการใช้ห้องสมุด การจัดหนังสือและการทำสื่อการสอนอื่น ๆ ตามรายวิชาให้แก่ครูอาจารย์ ดังนั้น บทบาทของห้องสมุดโรงเรียนสามารถแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการเป็นศูนย์กลางของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร ด้านการเป็นศูนย์กลางการฝึกฝนการอ่าน ด้านการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ด้านการปลูกฝังทักษะพื้นฐานการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสารอารมณ์ สังคม และปัญญา ด้านการเป็นศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา และด้านการสนับสนุนส่งเสริมรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย (Busakorn Lertveerasirikul, personal communication, December 14, 2016)

จากการสำรวจเบื้องต้น ห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ให้ความสำคัญกับห้องสมุดเป็นต้นแบบของแหล่งเรียนรู้ที่อบอุ่น มีชีวิตชีวา ส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ และเสริมสร้างศักยภาพของนักเรียน นิสิต และคณาจารย์ให้มีคุณภาพ และมีคุณค่าต่อสังคม โดยมีภารกิจหลักของห้องสมุดคือ 1) เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของโรงเรียน 2) นักเรียนสามารถเข้าถึงห้องสมุดได้ตลอดเวลา โดยผ่านเว็บไซต์ของห้องสมุด 3) สนับสนุนและตอบสนองการเรียนการสอนของคณาจารย์และนักเรียน และ 4) พัฒนาระบบและการจัดการห้องสมุดอย่างสม่ำเสมอ ทั้งห้องสมุดของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม มีการจัดให้บริการหนังสือนิยายภาพประมาณ 20% ของหนังสือทั้งหมด หรือมากกว่า 7,000 เล่ม ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมทุกสาขาวิชา มีการให้บริการโดยใช้การจัดหมวดหมู่หนังสือระบบทศนิยมดิวอี้ เพื่อเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนคุ้นเคยและสามารถสืบค้นสารสนเทศได้คล่องแคล่ว ทั้งนิยายภาพยังเป็นที่น่าสนใจสำหรับนักเรียน การเข้าถึงของนักเรียนเป็นไปอย่างง่าย มีมุมให้บริการนิยายภาพโดยเฉพาะ และห้องสมุดของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ได้รับรางวัลห้องสมุดดีเด่น ประเภทห้องสมุดโรงเรียนขนาดใหญ่ ระดับประเทศ ประจำปี 2553 จากสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนการสอนเพื่อเป็นพื้นฐานการรู้สารสนเทศ จึงมอบหมายให้อาจารย์บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จัดการเรียนการสอนในการส่งเสริมการอ่าน โดยเริ่มตั้งแต่การแนะนำการใช้ห้องสมุด การส่งเสริมจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมการส่งเสริมการอ่าน การเรียนการสอนที่มีวิชาห้องสมุด มีวิชาเลือกเสรีเกี่ยวกับห้องสมุด ทั้งการทำกิจกรรม

การหาความรู้เพิ่มเติม การใช้ทรัพยากรสารสนเทศภายในห้องสมุดเป็นส่วนสำคัญในการหาคำตอบและทำกิจกรรม และมีมุมสำหรับหนังสือนิยายภาพโดยเฉพาะที่ได้รับความนิยมจากนักเรียน

จากความสำคัญของการอ่านและการที่กลุ่มเด็กและเยาวชนให้ความสนใจในการอ่านหนังสือนิยายภาพในปัจจุบัน โดยเฉพาะนักเรียนในกลุ่มระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) ซึ่งเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมสำหรับการสนับสนุนให้รักการอ่าน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม เพื่อเป็นแนวทางสำหรับบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนในการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศ การให้บริการการอ่านให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน และเป็นแนวทางในการจัดทำนิยายภาพเพื่อใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในด้านเหตุผลที่อ่าน วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน ภาษา เนื้อหา ประเภทของนิยายภาพ สถานที่ และเวลาที่อ่าน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ปีการศึกษา 2559 จำนวน 712 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4-6 จำนวน 60 คน คัดเลือกโดยวิธีสุ่มแบบโควตา (Quota sampling) ชั้นปีละ 20 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม ข้อคำถามแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน ได้แก่ ระดับชั้น และเพศ เป็นคำถามปลายปิดแบบเลือกตอบคำตอบเดียว

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียน เป็นคำถามเกี่ยวกับประเภทของนิยายภาพ เนื้อหา ภาษา เหตุผลที่อ่าน วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน สถานที่ และเวลาที่อ่าน เป็นคำถามแบบปลายปิดแบบเลือกตอบคำตอบเดียวและแบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ และคำถามแบบปลายเปิด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและข้อคิดเห็นของประโยชน์ของนิยายภาพ เป็นคำถามปลายเปิด

3. การเก็บและรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองระหว่างวันที่ 9 มกราคม - 9 กุมภาพันธ์ 2560 โดยการอ่านข้อคำถามแก่นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และบันทึกคำตอบลงในแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวนทั้งสิ้น 60 คน เพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้องและชัดเจน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กเล็กอาจอ่านและเข้าใจข้อคำถามคลาดเคลื่อน ซึ่งได้แบบสอบถามที่มีคำตอบสมบูรณ์กลับคืนมา จำนวนทั้งหมด 60 ฉบับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคำนวณสำเร็จรูป ส่วนข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนและพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพที่เป็นข้อคำถามปลายปิด นำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ส่วนข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะนำมาวิเคราะห์เนื้อหา จัดกลุ่มคำตอบเป็นข้อ เรียงตามความถี่ของจำนวนผู้ตอบ

ผลการวิจัย

พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม พบว่า นักเรียนชั้นประถมตอนปลายส่วนใหญ่อ่านนิยายภาพ เพราะมีเนื้อหาที่น่าสนใจ จำนวน 29 คน (ร้อยละ 48.33) วิธีการได้นิยายภาพมาอ่านมากที่สุด คือ การซื้อ จำนวน 58 คน (ร้อยละ 96.67) ภาษาของนิยายภาพที่อ่านมากที่สุด คือ ภาษาไทย จำนวน 60 คน (ร้อยละ 100) เนื้อหาของนิยายภาพที่อ่านมากที่สุด คือ วิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี จำนวน 43 คน (ร้อยละ 71.67) ประเภทของนิยายภาพที่อ่านมากที่สุด คือ นวนิยายวิทยาศาสตร์ (Science fiction) จำนวน 45 คน (ร้อยละ 75.00) สถานที่ที่ใช้อ่านนิยายภาพมากที่สุด คือ ที่บ้านและห้องสมุดโรงเรียน จำนวน 59 คน (ร้อยละ 98.33) และเวลาที่อ่านมากที่สุด คือ ในช่วงเวลาวันที่เรียน จำนวน 60 คน (ร้อยละ 100.00) ซึ่งใช้ระยะเวลาในการอ่านมากที่สุด คือ 6-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 23 คน (ร้อยละ 38.33)

ตาราง 1 พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม*

รายการ	จำนวนนักเรียน (คน) (n = 60)	ร้อยละ
1. เหตุผลที่อ่านนิยายภาพ		
1.1 เป็นหนังสือของนักเขียนคนโปรด	1	1.67
1.2 มีชื่อเรื่องน่าสนใจ	16	26.67
1.3 มีเนื้อหาที่น่าสนใจ	29	48.33
1.4 มีเนื้อหาเข้าใจง่าย	8	13.33
1.5 มีเนื้อหาสนุกสนาน	24	40.00
1.6 มีภาพประกอบสวยงาม	22	36.37
1.7 เพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวอ่าน	24	40.00
1.8 ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม	20	33.33
1.9 ผู้ปกครองให้อ่าน	14	23.33
1.10 ได้พักผ่อนจากการเรียน	16	26.67
1.11 อื่น ๆ	7	11.67
2. วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน		
2.1 ซื้อจากร้านจำหน่ายหนังสือ	58	96.67
2.2 สั่งซื้อหนังสือออนไลน์	-	-
2.3 การยืมจากเพื่อน	38	63.33
2.4 การยืมจากห้องสมุด	57	95.00
3. ภาษาของนิยายภาพที่อ่าน		
3.1 ภาษาไทย	60	100
3.2 ภาษาอังกฤษ)	15	25.00
3.3 อื่น ๆ	1	1.67

นอกจากนี้นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายระบุปัญหาและข้อคิดเห็นของประโยชน์ของนิยายภาพ ดังนี้

1. ปัญหาการอ่านนิยายภาพ
 - 1.1 หานิยายภาพเล่มที่อ่านยังไม่จบในห้องสมุดไม่พบ (8 คน)
 - 1.2 ในห้องสมุดไม่มีนิยายภาพในเรื่องที่ต้องการ (5 คน)
 - 1.3 ไม่มีเวลาอ่านนิยายภาพ เพราะต้องอ่านหนังสือเรียนและทำกิจกรรมอื่น ๆ (5 คน)
2. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ในการอ่านนิยายภาพ
 - 2.1 ให้ความบันเทิงและความสนุกสนาน (27 คน)
 - 2.2 ได้รับความรู้ใหม่ เช่น เรื่องการออกกำลังกายอย่างไรให้แข็งแรง การประหยัดออม การสร้างวินัยในตนเอง (21 คน)
 - 2.3 สามารถแก้ไขโจทย์การบ้านที่ซับซ้อนได้ (15 คน)
 - 2.4 สามารถตอบข้อสอบวิชาต่าง ๆ ได้ทั้งวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ และความรู้รอบตัว (10 คน)
 - 2.5 สามารถตอบคำถามในห้องเรียนได้ (7 คน)
 - 2.6 เสริมสร้างพัฒนาการการเรียนรู้ตามวัย เช่น เพิ่มการสังเกต เพิ่มการจดจำ พัฒนาด้านการอ่าน เป็นต้น (5 คน)

อภิปรายผล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดมีเหตุผลในการอ่านนิยายภาพ คือ มีเนื้อหาที่น่าสนใจ เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายอยู่ในช่วงอายุ 10-12 ปี จะมีความอิสระและสนใจเฉพาะด้านจึงเลือกสิ่งที่น่าสนใจอ่านได้ด้วยตนเอง (Department of Education, 2003; Office of the Promotion Reading Project, 2011) นอกจากนี้นิยายภาพมีเนื้อหาตรงความสนใจ มีภาพประกอบที่ให้อินพุตและการดำเนินเรื่องน่าติดตาม จึงสร้างความสนใจการอ่านแก่นักเรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยวรรณดี (Piyawan Somboondee, 2007, p. 47) ที่ศึกษาศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนราชวินิต ระบุว่าปัจจัยที่ทำให้ให้นักเรียนอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นอย่างต่อเนื่อง คือ เนื้อเรื่องน่าสนใจ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดอ่านนิยายภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี เพราะจากการสำรวจจากเว็บไซต์ของสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ที่ผลิตและจัดจำหน่ายนิยายภาพส่วนใหญ่ พบว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับนิยายภาพวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้การจัดหาหนังสือนิยายภาพของห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม พบว่าหนังสือนิยายภาพและเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์เช่นกัน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ชอบอ่านเพราะตรงความสนใจของช่วงวัยที่ต้องการค้นหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการทั้งเรื่องลึกลับ เรื่องวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เรื่องที่มีจินตนาการ เหนือจริง การทดลองต่าง ๆ (Chaweewan Khuhapinant, 1999, pp. 47-48; Maliwan Sritaveewat, 2008) โดยวัยนี้สนใจวิทยาศาสตร์ที่เป็นความรู้พื้นฐานในการดำรงชีวิต และศาสตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์สามารถแตกแขนงเป็นหลากหลายสาขาวิชา หากเข้าใจวิทยาศาสตร์ก็จะสามารถเข้าใจเรื่องอื่น ๆ ได้ง่ายขึ้น ส่งผลต่อการพัฒนาเพิ่มพูนความรู้และทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดได้อ่านนิยายภาพมาจากการยืมจากห้องสมุดและการซื้อจากร้านจำหน่ายหนังสือ เนื่องจากห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม มีหนังสือนิยายภาพให้บริการมากกว่า 7,000 เล่ม ซึ่งมีจำนวนมากและเนื้อหาครอบคลุมทุกสาขาวิชา จึงมีความเพียงพอในการอ่านและมีความสะดวกในการเข้าถึงนิยายภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยวรรณดี (Piyawan Somboondee, 2007, pp. 40-41) ที่พบว่า นักเรียนมีวิธีการได้หนังสือมาอ่านโดย

การยืมจากห้องสมุด นอกจากนี้ผู้ปกครองนักเรียนให้การสนับสนุนให้บุตรอ่านหนังสือนอกเวลาที่มีความรู้เพื่อเพิ่มพูนการเรียนรู้ แก่บุตร นักเรียนจึงซื้อหาหนังสือนิยายภาพมาอ่านได้ตามต้องการ เพราะได้เป็นหนังสือที่สอดแทรกความรู้ด้านวิชาการต่าง ๆ ซึ่งโรงเรียนตั้งอยู่ในแหล่งการค้าจึงมีร้านจำหน่ายหนังสือรายล้อม สะดวกในการซื้อ เพราะจากการสอบถามนักเรียน พบว่าร้านหนังสือที่นิยมซื้อ ได้แก่ ร้าน SE-ED (ซีเอ็ด) ร้าน B2S (บีทูเอส) ร้านนายอินทร์ และศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดอ่านนิยายภาพภาษาไทย เนื่องจากห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม มีการจัดหาและให้บริการหนังสือนิยายภาพภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ (Busakorn Lertveerasirikul, personal communication, October 10, 2017) นอกจากนี้ร้านหนังสือต่าง ๆ จำหน่ายหนังสือนิยายภาพภาษาไทย หากเป็นภาษาต่างประเทศก็มีการแปลเป็นภาษาไทย เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้านักอ่านชาวไทยจะราคาถูกกว่าหนังสือภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องนำเข้าทำให้ต้นทุนราคาสูงมาก จากการสำรวจจากท้องตลาดและสอบถามจากฝ่ายการตลาดของร้านหนังสือ B2S (บีทูเอส) นิยายภาพที่นำมาจัดจำหน่ายส่วนใหญ่เป็นภาษาไทย รวมทั้งครอบคลุมนิยายภาพที่ทางสำนักพิมพ์ซื้อลิขสิทธิ์จากต่างประเทศมาแปลเป็นภาษาไทย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดใช้สถานที่อ่านนิยายภาพ คือ ที่บ้าน เนื่องจากมีเวลาว่างมากกว่าอยู่ที่โรงเรียนที่มีตารางเรียนเต็ม การมีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนจึงต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และได้รับการได้รับอิทธิพลสนับสนุนของครอบครัวให้รักการอ่าน (Aebersold & Field, 1997, p. 5) ซึ่งผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของปิยวรรณ สมบูรณ์ดี (Piyawan Somboondee, 2007, pp 42-43) ที่พบว่า สถานที่ในการอ่านหนังสือที่นักเรียนมากที่สุด คือ ที่บ้าน และการที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดอ่านนิยายภาพในห้องสมุดโรงเรียนซึ่งเท่ากันกับนักเรียนอ่านนิยายภาพที่บ้าน อาจเป็นเพราะความสะดวกในการเข้าถึงนิยายภาพ และมีการสนับสนุนการส่งเสริมการอ่านหนังสือนิยายภาพจากคุณครูผู้สอนในรายวิชาห้องสมุด (Busakorn Lertveerasirikul, personal communication . October 10, 2017) ทั้งมีกิจกรรมจากคุณครูผู้สอน การอ่านเพื่อสรุปเนื้อหาสำคัญของนิยายภาพนั้น ๆ หรือนำนิยายภาพมาประกอบเป็นสื่อการสอน และมีชั้นสำหรับแนะนำหนังสือนิยายภาพใหม่ภายในห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนมากที่สุดใช้ช่วงเวลาที่ทำนิยายภาพ คือ ในช่วงเวลาวันที่เรียน เนื่องจากนักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนสัปดาห์ละ 5 วัน ในช่วงพักกลางวันเป็นเวลาที่ได้พบปะพูดคุยกับเพื่อนทำให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแนะนำนิยายภาพที่นำอ่าน และห้องสมุดโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับนิยายภาพอย่างสม่ำเสมอ (Busakorn Lertveerasirikul, personal communication, October 10, 2017) จากการแสดงความคิดเห็นนักเรียนตอบว่าในบางรายวิชานักเรียนสามารถค้นหาคำตอบได้จากนิยายภาพ และการอ่านนิยายภาพเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยวรรณ สมบูรณ์ดี (Piyawan Somboondee, 2007, pp. 39-40) ที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือในช่วงพักหรือนอกเวลาเรียน นอกจากนี้ระยะเวลาที่อ่านนิยายภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม พบว่า ใช้ระยะเวลาในการอ่านนิยายภาพ 6 - 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่อ่านมีความสัมพันธ์โดยตรงกับช่วงเวลาที่ทำ คือ ในวันที่เรียนและช่วงพักกลางวัน ทำให้นักเรียนใช้ช่วงเวลาดังกล่าวนี้อ่านในทุก ๆ วันที่เรียน ส่งผลต่อการสะสมระยะเวลาที่อ่านควบคู่กันไป อีกทั้งจากการสำรวจห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม มีนิยายภาพให้บริการอยู่เป็นจำนวนมาก มีการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมส่งเสริมการอ่านนิยายภาพทั้งนักเรียนสามารถเข้าถึงการอ่านนิยายภาพได้มากกว่าตำราเรียน และการมีภาพประกอบทำให้อ่านสนุกและได้รับความรู้ไปด้วยกัน (Busakorn Lertveerasirikul, personal communication, October 10, 2017)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียน สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางสำหรับในการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศที่เกี่ยวกับนิยายภาพทั้งประเภทและเนื้อหาของนิยายภาพ คือ ด้านวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี (SMT) ด้านประวัติศาสตร์ ด้านชีวประวัติ รวมทั้งการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้สอดคล้องกับพฤติกรรมกรอ่านของนักเรียน เช่น การตอบคำถามจากนิยายภาพ การประกวดการเล่านิยายภาพ การจัดนิทรรศการหนังสือนิยายภาพใหม่หรือน่าสนใจ การประกวดเรียงความ การทำหนังสือนิยายภาพด้วยตนเอง เป็นต้น

2. ครู/อาจารย์โรงเรียนประถมศึกษา สามารถนำผลการวิจัยที่ได้เป็นแนวทางในการนำนิยายภาพมาบูรณาการในการเรียนการสอน โดยใช้เป็นสื่อการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง หรือการจัดทำสื่อการสอนในรูปแบบของนิยายภาพ การส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนโดยให้โจทย์แก่นักเรียนและหาคำตอบจากนิยายภาพในห้องสมุดโรงเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครและเขตภูมิภาคในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านเหตุผลที่อ่าน วิธีการได้นิยายภาพมาอ่าน ภาษา เนื้อหา ประเภทของนิยายภาพ สถานที่และเวลาที่อ่าน เพื่อลดความเลื่อมล้ำและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเรียนรู้แก่นักเรียนให้เท่าเทียมกัน

2. ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพหรือคุณภาพของนิยายภาพในห้องทดลองที่มีผลต่อการเรียนด้านวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์/เทคโนโลยี (SMT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นเพียงใด เพื่อหาจุดอ่อนจุดแข็งในการผลิตหนังสือประเภทนี้

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านนิยายภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อนำผลการศึกษามาใช้ในการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้แบบนำตนเองแก่นักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- ๑ missions. (2016). Retrieved from <http://www.bangkokworldbookcapital2013.com>
- Aebersold, J., & Field, M. L. (1997). *From reader to reading teacher: issues and strategies for second language classrooms*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Chaweewan Khuhapinant. (1999). *Kan an lae kan songsoem kan an* [Reading and reading promotion]. Bangkok: Silapabannakran. (In Thai)
- Chaweewan Khuhapinant. (2002). *Kan an lae kan songsoem kan an* [Reading and reading promotion]. Bangkok: Silapabannakran. (In Thai)
- Chomnnaad Boonaree. (2002). Niyai phap: Katun sangsan phuea kan an [Graphic novel: Creative cartoon for reading]. *Humanities & Social Sciences*, 29(1), 111-138. (In Thai)
- Crawford, P., & Weiner, S. (2010). *Using graphic novels with children and teens: A guide for teachers and librarians*. Retrieved from http://www.scool.scholastic.com.au/schoolzone/toolkit/assets/pdfs/Using_Graphic_Novels_Children_Teens.pdf

- Department of Education. (2003). *Guidelines of student development activity operations according to basic education curriculum B.E. 2544*. Bangkok: Author. (In Thai)
- Fletcher-Spear, K., Merideth, J. -B., & Teresa, C. (2005, Winter). The truth about graphic novels: A format, not a genre. *The ALAN Review*, 32(2), 37-44.
- Haynes, E. (2009, January-February). Getting started with graphic novels in school libraries. *Library Media Connection*, 27(4), 10-12.
- Kan, K. L. (2003, April-May). Getting graphic at the school library. *Library Media Connection*, 27(7), 14-19.
- Lavin, M. R. (1998, Summer). Comic books and graphic novels for libraries: What to buy. *Serials Review*, 24(2), 31-45.
- Maenmat Chawalit. (1996). Khwammai khong kan an [Meaning of reading]. In *Kan an phuea chiwit* [Reading for life] (pp. 7-11). Bangkok: Odeon Store. (In Thai)
- Maenmat Chawalit. (2003). *Kitchakam songsoem kan an* [Reading promotion activities] (3rd ed., pp. 77-84). Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao. (In Thai)
- Maliwan Sritaveewat. (2008). *Effects of a reading empowerment program based on Dao De Xinxu techniques on reading ability of fifth grade students* (Unpublished master's Thesis). Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand. (In Thai)
- Office of the Promotion Reading Project. (2011). *Khumue kan fuek-oprom withhayakon kaennam khrongkan asasamak songsoem kan an* [Training manual for lead lecturers of Volunteer for Reading Promotion Program]. Bangkok: Author. (In Thai)
- Piyawan Somboondee. (2007). *Japanese cartoons and Thai adolescent reading behavior: A case study of high school students enrolled at Ratchavinit Mattyayom High School* (Master's Thesis). Ramkhamhaeng University, Bangkok, Thailand. (In Thai)
- Sakda Wimonchan. (2006). *Kan srang san niyay phap* [Create graphic novels]. Bangkok: Stock Exchange of Thailand. (In Thai)
- Srisuda Chariyaku. (2001). Khwam khaochai thuapai kiaokap kan an [Introduction to reading]. In *Phasa thai 5- kan an* [Thai language 5-Reading] (Vol. 1-5, pp. 1-78). Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. (In Thai)
- Sujarit Pienchop, & Saijai Insumpun. (1995). *Withi son phasa thai radap matthayomsueksa* [How to teach Thai language in secondary school]. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Supanee Varatorn, & Chontichaa Suthinirunkul. (2006). *Kitchakam songsoem kan an samrap yaowachon kon wairun* [Activity for reading promotion activities of youth]. Bangkok: Thailand Knowledge Park. (In Thai)

The Ohio State University. (2017). *What are graphic novels?*. Retrieved from <https://u.osu.edu/artsintegration/what-are-graphic-novels/>